

บทที่ 2

1.5 ซม.

การพิมพ์ปฏิญานิพนธ์

←→ เพื่อให้ปฏิญานิพนธ์มีรูปแบบเดียวกัน เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม และถูกต้องตามหลักการเขียนปฏิญานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามหลักการต่าง ๆ ในคู่มือการจัดทำปฏิญานิพนธ์เล่มนี้อย่างเคร่งครัด คู่มือการพิมพ์ปฏิญานิพนธ์นี้กล่าวถึงการพิมพ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตัวพิมพ์กระดาษที่ใช้พิมพ์ ระยะขอบกระดาษ ตัวอักษรและขนาดตัวอักษร การลำดับหน้าและตำแหน่งหน้า การย่อหน้า การตัดคำและการจัดข้อความ การแบ่งบทและหัวข้อในบท การตั้งชื่อตาราง รูปภาพ แผนที่แผนภูมิ และกราฟ และการตั้งชื่อสมการตามลำดับ

2.1 การพิมพ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การพิมพ์ปฏิญานิพนธ์เล่มนี้ให้ใช้การพิมพ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น Microsoft Word Pages Libre Office Writer หรืออื่น ๆ ที่สามารถตั้งค่า ตัวพิมพ์ กระดาษที่ใช้พิมพ์ ระยะขอบกระดาษตัวอักษรและขนาดตัวอักษร การลำดับหน้าและตำแหน่งหน้า การย่อหน้า การตัดคำ และการจัดข้อความได้ตามที่กำหนด

2.2 ตัวพิมพ์

ใช้เครื่องพิมพ์เลเซอร์ (Laser printer) คุณภาพพิมพ์ต้องแบบ Letter Quality ตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ต้องเป็นสีดำ คมชัด สะดวกแก่การอ่าน และใช้ตัวพิมพ์แบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม

2.3 กระดาษที่ใช้พิมพ์

ให้ใช้กระดาษขาวไม่มีบรรทัด ขนาดมาตรฐาน A4 ชนิด ไม่น้อยกว่า 80 gram ให้ใช้เพียงหน้าเดียว

2.4 ระยะขอบกระดาษ

ให้เว้นระยะขอบด้านบนหรือหัวกระดาษไว้ 3.81 ซม. เว้นระยะขอบด้านซ้ายหรือขอบในของสันปกไว้ 3.81 ซม. (ระยะขอบด้านซ้ายนี้ได้รวมระยะขอบ เพื่อการเย็บเล่มหนังสือไว้แล้ว) เว้นระยะขอบด้านขวาหรือขอบนอกไว้ 2.54 ซม. และเว้นระยะจากขอบท้ายกระดาษเท่ากับ 2.54 ซม.

2.5 ตัวอักษรและขนาดตัวอักษร

ให้พิมพ์ข้อความภาษาไทยด้วยแบบตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 pt ตัวธรรมดา และพิมพ์ข้อความภาษาอังกฤษด้วยแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 pt ตัวธรรมดา ในส่วนการพิมพ์คำบรรยายในรูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ กราฟ ฯลฯ สามารถใช้ขนาดแบบอักษรเล็กกว่าที่กำหนดแต่ต้องสามารถเห็นรายละเอียดได้ครบถ้วนด้วยสายตาปกติ

ตั้งย่อหน้าในโปรแกรม Microsoft word และตั้งระยะห่างบรรทัดเป็น 1 บรรทัด

2.6 การลำดับหน้าและตำแหน่งเลขหน้า

2.6.1 การลำดับหน้าส่วนนำทั้งหมด ให้ใช้ตัวอักษรเรียงตามลำดับพยัญชนะในภาษาไทย คือ ก ข ค...ในตำแหน่งด้านบนขวาของหน้า แบบอักษรให้ใช้แบบเดียวกับที่ใช้ในส่วนเนื้อความโดยเริ่มนับตั้งแต่ปกในภาษาไทยและไม่พิมพ์ตัวอักษรลำดับหน้าของปกในภาษาไทย ปกในภาษาอังกฤษหน้า อนุมัติ สารบัญหน้าแรก สารบัญตารางหน้าแรก (ถ้ามี) สารบัญรูปหน้าแรก (ถ้ามี) แต่ให้นับจำนวนหน้ารวมไปด้วย

2.6.2 การลำดับหน้าของส่วนเนื้อความ ให้ใช้ตัวเลข 1 2 3เรียงตามลำดับในตำแหน่งด้านบนขวาของหน้า แบบตัวอักษรให้ใช้แบบเดียวกับที่ใช้ในส่วนเนื้อความ และไม่พิมพ์เลขหน้าของหน้าแรกของบททุกบท หน้าแรกของรายการอ้างอิง หน้าแรกของแต่ละภาคผนวก และประวัติผู้เขียน แต่ให้นับจำนวนหน้ารวมไปด้วย กำหนดให้ตั้งเป็นแบบอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 pt.

2.7 การย่อหน้า

ควรรย่อหน้าทุกครั้งเมื่อขึ้นย่อหน้าใหม่ โดยให้ย่อหน้าเป็นระยะ 1.5 ซม. จากขอบด้านซ้ายของ กั้นหน้า

2.8 การตัดคำและการจัดข้อความ

2.8.1 ควรจัดรูปแบบของเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าในรูปแบบกระจายแบบไทย และไม่ควรถัดคำระหว่างบรรทัด ถ้าพิมพ์คำสุดท้ายไม่จบในบรรทัดนั้น ๆ ให้ยกคำนั้นทั้งคำไปพิมพ์ในบรรทัดถัดไป ไม่ควรถัดท้ายของคำไปพิมพ์ในบรรทัดใหม่ ถ้าจำเป็นต้องตัดคำระหว่างบรรทัดให้ใช้เครื่องหมายยัติภังค์ “-” ใส่ไว้ที่ท้ายคำส่วนแรกซึ่งแสดงอยู่คนละบรรทัดกับส่วนหลัง

2.8.2 ในกรณีที่มีบรรทัดสุดท้ายของย่อหน้าสุดท้ายล้นไป หน้าถัดไปให้ตัดบรรทัดของย่อหน้าสุดท้ายนี้อีกสองบรรทัดไปพิมพ์ไว้ในหน้าถัดไป

2.8.3 ในกรณีที่ต้องพิมพ์ย่อหน้าสุดท้ายใกล้กับบริเวณกึ่งกลาง ย่อนำนั้นจะต้องมีอย่างน้อย 2 บรรทัดส่วนบรรทัดที่เหลือให้พิมพ์ในหน้าถัดไป

2.8.4 การเว้นระยะพิมพ์ (Spacing)

2.8.4.1 เว้นระยะพิมพ์ระหว่างบรรทัดหนึ่งช่วงบรรทัดพิมพ์เดี่ยว ยกเว้นที่กำหนดเป็นอย่างอื่น

2.8.4.2 เว้นหนึ่งช่วงตัวอักษรหลังเครื่องหมายจุลภาค (Comma) “,” และเครื่องหมายอัฒภาค (Semicolon) “;”

2.8.4.3 เว้นสองช่วงตัวอักษรหลังเครื่องหมายมหัพภาค (Full stop) เครื่องหมายทวิภาคหรือจุดคู่ (Colon) เครื่องหมายปรัศนี (Question mark) และเครื่องหมายอัศเจรีย์ (Exclamation mark) ยกเว้นกรณีหลังชื่อย่อ (Initial) ให้เว้นหนึ่งช่วงตัวอักษร

2.8.4.4 การเว้นวรรคระหว่างคำให้เว้น 1 ตัวอักษรขนาดธรรมดา การเว้นวรรคระหว่างประโยคให้เว้น 2 ตัวอักษรขนาดธรรมดา (อาจมากกว่านี้ได้เมื่อมีการจัดรูปแบบข้อความแบบชิดขอบ)

2.8.4.5 นอกจากข้อ 2.8.4.1 – 2.8.4.4 ให้ดูตัวอย่างการเว้นระยะพิมพ์ในหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่น ๆ ของราชบัณฑิตยสถาน

2.9 การแบ่งบทและหัวข้อในบท

2.9.1 บท เมื่อเริ่มบทใหม่จะต้องขึ้นหน้าใหม่เสมอและมีเลขประจำบท (ให้ใช้เลขอารบิก) ให้พิมพ์คำว่า“บทที่” ไว้ตรงกลางสุดของหน้ากระดาษ แล้วตามด้วยเลขประจำบทเช่น “บทที่ 1” ส่วน “ชื่อบท” ให้พิมพ์ไว้ตรงกลางหน้ากระดาษเช่นกัน ชื่อบทที่ยาวเกิน 1 บรรทัดให้แบ่งเป็น 2-3 บรรทัดตามความเหมาะสม โดยพิมพ์ลงมาเป็นลักษณะสามเหลี่ยมกลับหัว

2.9.2 หัวข้อสำคัญ หมายถึง หัวข้อที่ใช้ลำดับเรื่องในแต่ละบท ให้พิมพ์ชิดกันหน้าด้วยตัวอักษรตัวหนา เช่น บทที่ 1 มีหัวข้อสำคัญดังนี้ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ สมมติฐานงานวิจัย (ถ้ามี) และขอบเขตของงานวิจัย (ถ้ามี) ประโยชน์ที่ได้รับ และนิยามศัพท์เฉพาะ เป็นต้น ลำดับของหัวข้อย่อยจะมีเท่าไรก็ได้แต่ควรจัดให้ไม่เกิน 5 ลำดับ การแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อยจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในเรื่องของการจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นหมวดหมู่และง่ายต่อการค้นหา หรืออาจใช้เพื่อลำดับความสำคัญของเนื้อหา เช่น หัวข้อแรกเป็นเนื้อหาที่เกิดก่อนหรือเป็นพื้นฐานของหัวข้อหลัง หัวข้อย่อยจะประกอบด้วยเนื้อความตั้งแต่ 1 ย่อหน้าขึ้นไป

การพิมพ์หัวข้อสำคัญเป็นภาษาอังกฤษ อักษรตัวแรกของคำแรกและของทุก ๆ คำไว้ในหัวข้อสำคัญเหล่านี้ต้องพิมพ์ด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เสมอ แต่บุพพท สันธาน และคำนำหน้านามไม่ต้องพิมพ์ด้วยตัวอักษรใหญ่เว้นแต่บุพพท สันธาน และคำนำหน้านามดังกล่าวจะเป็นคำแรกของหัวข้อสำคัญนั้น ปริยญาณินพจน์ที่สมควรแบ่งออกเป็น 5 บทและมีหัวข้อย่อยต่าง ๆ ดังนี้

1. บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

- 1.2 วัตถุประสงค์
- 1.3 สมมติฐานงานวิจัย (ถ้ามี)
- 1.4 ขอบเขตงานวิจัย
- 1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ
- 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ (ถ้ามี)
2. บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย
4. บทที่ 4 ผลการวิจัย
5. บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

2.10 ตารางรูปภาพแผนที่แผนภูมิและกราฟ

ตารางจะต้องประกอบด้วยลำดับที่ของตาราง (เฉพาะกรณีที่เอาตารางมาจากแหล่งอื่น) โดยใช้รูปแบบการอ้างอิงต่อท้ายชื่อตาราง (ดูรายละเอียดการอ้างอิงในบทที่ 3) แต่ถ้าผู้เขียนปริญญาานิพนธ์เป็นผู้สร้างขึ้นเองก็ไม่ต้องระบุที่มา โดยปกติให้พิมพ์อยู่หน้าเดียวกันทั้งหมด

กรณีที่ตารางนั้นมีความยาวมากจนทำให้ไม่สามารถบรรจุในหน้าเดียวได้ ให้พิมพ์ส่วนที่เหลือในหน้าถัดไปแต่ต้องมีข้อความอยู่อย่างน้อย 2 บรรทัด และให้พิมพ์หัวตาราง ลำดับที่ แล้วตามด้วยคำว่า "(ต่อ)" เช่น ตารางที่ 1 (ต่อ)

กรณีที่ข้อความของตารางพิมพ์สิ้นสุดที่บรรทัดสุดท้ายพอดี และจำเป็นต้องอ้างอิงถึงที่มาของตารางในหน้าถัดไป ให้ยกข้อความบางส่วนของตารางไปรวมไว้ในหน้าถัดไปอย่างน้อย 2 บรรทัดโดยปล่อยให้มิต่างหน้าเต็ม

ขนาดของตารางไม่ควรเกินกรอบของหน้ากระดาษปริญญาานิพนธ์ โดยอาจวางตารางในแนวตั้งหรือแนวนอนให้หัวของตารางเข้าหาสันปก สำหรับตารางขนาดใหญ่ควรลดขนาดด้วยเครื่องถ่ายเอกสารหรือวิธีอื่นใดตามความเหมาะสม แต่ต้องชัดเจนพอจะอ่านได้ง่าย ด้วยสายตาปกติ

การตั้งชื่อตารางหรือรูปและหมายเลขกำกับให้ปฏิบัติตามดังนี้

2.10.1 ขนาดอักษรที่ใช้แสดงชื่อตารางหรือรูปภาพ หมายเลขกำกับให้ใช้ขนาดและแบบอักษรเดียวกันกับที่ใช้พิมพ์ข้อความ

2.10.2 หมายเลขของรูปภาพ ตาราง แผนภาพ และกราฟ จะต้องตรงกับบทนั้น ๆ เช่น ภาพที่ 3.4 หมายความว่า เป็นภาพที่ปรากฏอยู่ในบทที่ 3 และเป็นภาพที่ 4 และไม่ควรมีทศนิยมเกิน 1 จุด ถ้ามีภาพย่อยก็ให้กำหนด (ก) (ข)..... ขึ้นตามหลัง เช่น ภาพที่ 3.4 (ก) ภาพที่ 3.4 (ข) เป็นต้นต่อจากหมายเลขกำกับตารางหรือรูปภาพให้พิมพ์ข้อความบรรยายประกอบด้วย ว่าเป็นตารางแสดงอะไร หรือเป็นรูปภาพแสดงอะไร

2.10.3 ถ้าเป็นภาพ แผนภาพ แผนที่ หรือแผนภูมิ ให้ใช้คำว่า "ภาพที่" ถ้าแสดงในลักษณะเป็นตารางให้ใช้คำว่า "ตารางที่" หลังคำว่า "ภาพที่" หรือ "ตารางที่" ให้เว้นวรรค 1 ตัวอักษรแล้วตามด้วยหมายเลขกำกับ หลังหมายเลขกำกับให้เว้นวรรค 2 ตัวอักษรแล้วตามด้วยข้อความบรรยาย ถ้าเป็นรูปตาราง แผนที่ แสดงอยู่ในส่วนของภาคผนวก หลังคำว่า "ตารางผนวกที่" หรือ "ภาพผนวกที่"

2.10.4 ชื่อตารางให้พิมพ์ชิดกันหน้าและอยู่ส่วนบนตารางแล้วไม่ต้องเว้น 1 บรรทัด ระหว่างตารางกับชื่อตารางและชื่อรูปให้อยู่กึ่งกลางหน้าและอยู่ส่วนล่างของรูปแล้วเว้น 1 บรรทัด ระหว่างรูปกับชื่อรูป ถ้าชื่อตารางหรือรูปยาวเกิน 1 บรรทัด ให้ตัดทอนข้อความไปไว้ในบรรทัดที่สองและให้พิมพ์คำแรกตรงกับตัวอักษรแรกของชื่อตารางหรือข้อความบรรยายรูป

2.10.5 ตาราง รูป แผนภาพ หรือแผนที่ ที่นำมาจากแหล่งอื่นซึ่งผู้เขียนไม่ได้สร้างขึ้นเอง เช่น นำมาจากหนังสือ เอกสารของหน่วยงานราชการ จะต้องมีอ้างอิงที่มาทุกครั้ง ถ้าเป็นตารางให้แสดงที่มา (หรือหมายเหตุของตาราง) ไว้ที่มุมล่างซ้ายของตารางนั้น ๆ โดยไม่ต้องเว้นบรรทัดจากตาราง ถ้าเป็นรูปให้แสดงการอ้างอิงต่อท้ายชื่อรูป โดยมีรูปแบบการอ้างอิงตามบทที่ 3 และการอ้างอิงนี้จะต้องลงรายการในรายการอ้างอิงด้วยดังแสดงในตัวอย่าง

ภาพที่ 3.1 แสดงการตอกเสาเข็ม (สุธา ปัญญาดี, 2562)

ตารางที่ 3.8 ส่วนแบ่งการดำเนินงานธุรกิจดอกหญ้าแฟรนไชส์

การลงทุนของดอกหญ้าแฟรนไชส์	กรุงเทพ	ต่างจังหวัด
1. FRANCHISE FEE	400,000	400,000
2. ค่าประกันสัญญาคืนเมื่อครบสัญญาพร้อมดอกเบี้ย	300,000	300,000
3. เฟอร์นิเจอร์	500,000	1,000,000
4. P.O.S.	300,000	300,000
5. ค่าประกันสินค้า	400,000	400,000
รวม	1,900,000	2,800,000

ที่มา: เอกสารราคากลางกระทรวงพาณิชย์, 2534: 23

ภาพที่ 3.2 แผนภูมิแสดงเหตุผลที่มีปฏิบัติตามข้อกำหนด มอก. 18000
เปรียบเทียบตามมูลค่าที่ต่างกัน (พันกรม กรมพันธ์, 2541)

2.11 การพิมพ์ชื่อวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศด้วยภาษาไทย

การพิมพ์ชื่อวิทยาศาสตร์ของ จุลชีพ พืช สัตว์ ให้ใช้ประมวลนามศาสตร์สากล (International Code of Nomenclature) คือ ทำให้เด่นชัดแตกต่างจากอักษรหรือข้อความอื่นๆ โดยขีดเส้นใต้ หรือพิมพ์ด้วยตัวเอนชื่อวิทยาศาสตร์เป็นไปตาม binomial system คือ ประกอบด้วย 2 คำ คำแรกเป็นชื่อ Genus ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรใหญ่ คำหลังเป็น Specific epithet และขึ้นต้นด้วยอักษรเล็ก ท้ายชื่อ เฉพาะทางวิทยาศาสตร์มักมีชื่อของบุคคลแรกที่กำหนดชื่อและคำบรรยายของสิ่งมีชีวิตที่กำกับอยู่ด้วย ซึ่งของบุคคลมักจะใช้เฉพาะชื่อสกุลเท่านั้น ถ้าเป็นชื่อผู้ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับแล้วจะใช้ชื่อย่อ เช่น Linnaeus ย่อเป็น Linn. หรือ L. ในบางครั้งมีผู้กำหนดชื่อถึง 2 คน ก็ให้ใส่ทั้ง 2 ชื่อ ดังตัวอย่าง

- 2.11.1 จุลชีพ *Escherichia coli*
Bacillus subtilis
Azospirillum brasilense

- 2.11.2 พืช เช่น *Oryza sativa* L. (ข้าว)
Zea mays L. (ข้าวโพด)
Aglaia odorata. (ประยงค์)

- 2.11.3 สัตว์ เช่น *Crossostrea commercialis* (redale & Roughly (หอยนางรมปากจีบ)
Spiella inermis Ferussac & d Orbigny (ปลาหมึกกระดองกันไหม้)

คำที่เป็นชื่อเฉพาะในภาษาต่างประเทศ เช่น ชื่อคน ชื่อสถานที่ ให้เขียนทับศัพท์เป็นภาษาไทยโดยไม่ต้องวงเล็บภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ต่อท้าย คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้มีการบัญญัติศัพท์ไว้แล้วโดยราชบัณฑิตยสถานก็ให้ใช้ตามนั้นโดยปกติถ้าหากเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทย ให้แปลเป็นภาษาไทยแล้วให้วงเล็บต่อท้ายภาษาเดิมนั้น โดยให้พิมพ์ตัวอักษรตัวแรกของภาษาเดิมไว้ด้วยอักษรตัวเล็ก เช่น แรงกระทำ (Applied force) ไม่ควรใช้คำทับศัพท์ถ้าหากสามารถหาคำที่รากศัพท์เป็นภาษาไทยแทนได้ ในกรณีที่ไม่สามารถหารากศัพท์ที่เป็นภาษาไทยก็ให้อนุโลมให้พิมพ์ภาษาเดิมแทรกกลางระหว่างประโยคภาษาไทยได้ แต่ต้องเว้นวรรคคั่นระหว่างภาษาทั้งสอง และให้พิมพ์ตัวอักษรแรกด้วยอักษรตัวเล็ก

การพิมพ์ภาษาต่างประเทศโดยใช้ตัวอักษรภาษาไทยไม่นิยมใส่รูปวรรณยุกต์กำกับเสียงสูงต่ำ เช่น

Technology	เป็น	เทคโนโลยี
Hypergraph	เป็น	ไฮเพอร์กราฟ
คำที่เป็นพหูพจน์ไม่เติม "ส" หรือ "ส์" ในภาษาไทยเช่น		
Integrals	เป็น	อินทิกรัล
Semigroups	เป็น	เซมิกรุป
Games	เป็น	เกม
ยกเว้นค่านามที่เป็นชื่อเฉพาะเช่น		
SEAGAMES	เป็น	ซีเกมส์
THAI AIRWAYS	เป็น	ไทยแอร์เวย์
NEW YORK TIMES	เป็น	นิวยอร์กไทมส์

2.12 หน่วยและมาตรฐาน

ให้ใช้หน่วยระบบสากล (International System of Units, SI) กับการคำนวณและการวัด

ต่าง ๆ ในงานเขียนปริญญาานิพนธ์ นักศึกษาอาจจะอ้างถึงการแปลงหน่วยได้ และหน่วยที่นิยมใช้กันทั่วไปอาจจะวงเล็บระบุตามหลังหน่วย SI ก็ได้ เช่น 10 kN (1 ton)

2.13 การพิมพ์สมการและการตั้งชื่อ

การตั้งชื่อสมการให้ปฏิบัติดังนี้

2.13.1 แบบอักษรที่ใช้แสดงชื่อสมการและหมายเลขกำกับสมการ ให้ปรับแบบอักษรเป็นแบบอักษรที่ลักษณะใกล้เคียงและเหมาะสมกับสมการ

2.13.2 ชื่อสมการไม่ต้องมีคำว่า “สมการ” แต่ให้มีหมายเลขกำกับการแสดงด้วยเลข 2 ตัว ขึ้นด้วยจุดทศนิยม เช่น สมการ 3.4 ตัวเลขแรกบอกรหัสที่สมการแสดงอยู่ และตัวเลขหลังบอกลำดับที่ของสมการว่าเป็นลำดับที่เท่าไรในบทที่ 3

$$d = \frac{f+g}{hj} \quad 3.4$$

$$y=6x^3 + \frac{5}{x} + 12 \quad 3.4 (ก)$$

2.13.3 เลขกำกับสมการไม่ควรมีจุดทศนิยมเกิน 1 จุด ถ้ามีสมการย่อยให้ใช้ (ก) (ข).... ตามหลังเลขสมการ เช่น สมการ 3.4 (ก)

2.13.4 จะต้องพิมพ์ชื่อสมการต่อท้ายสมการในบรรทัดเดียวกันและให้พิมพ์ตัวอักษรสุดท้ายของชื่อสมการติดกับกันหลังของหน้ากระดาษ

2.13.5 การพิมพ์สมการและสัญลักษณ์ที่ใช้ในสมการจะต้องถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ เช่น

$$a = b/c \text{ และ } d = (f+g)/(hj)$$

ควรพิมพ์เป็น $a = \frac{b}{c}$ และ $d = \frac{f+g}{hj}$

และจัดให้เครื่องหมายเท่ากับของทุก ๆ สมการที่ต่อเนื่อง ตรงกัน โดยให้พิมพ์สมการด้วย Microsoft Equation ซึ่งอยู่ใน Microsoft Word หรือโปรแกรมเฉพาะที่สามารถพิมพ์สมการได้

2.13.6 เมื่อมีการใช้สัญลักษณ์เป็นครั้งแรกในสมการจะต้องมีการอธิบายถึงสัญลักษณ์ โดยขึ้นต้นด้วยคำว่า "เมื่อ" แล้วขึ้นบรรทัดใหม่ ย่อหน้าแล้วพิมพ์สัญลักษณ์ขึ้นด้วยคำว่า "แทน" แล้วพิมพ์คำอธิบายต่อด้วยจุลภาค เว้นวรรค 1 ตัวอักษร แล้วพิมพ์หน่วยของสัญลักษณ์นั้น เช่น

$$\sigma = \frac{F}{A} \quad 3.5$$

เมื่อ

σ	แทนความเค้น, N/mm ²
F	แทนแรงตั้งฉาก, N
A	แทนพื้นที่รับแรง, mm ²

ไม่พิมพ์เว้นวรรคระหว่างเครื่องหมายเท่ากับในสมการ

13.7 ถ้าในเนื้อหาที่มีการอ้างอิงถึงสมการ ให้ระบุว่าเป็นสมการที่เท่าใดด้วยคำว่า "สมการ" เว้น 1 วรรค แล้วตามด้วยเลขกำกับสมการ เช่น สมการ 4.7

13.8 ถ้านำสมการจากแหล่งอื่นจะต้องมีการอ้างอิงถึงที่มา โดยอ้างอิงนี้จะระบุใน ส่วนเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงสมการ เช่น "...ดังแสดงในสมการ 4.8 (นาวิน มาวิน, 2542)" และการ อ้างอิงนี้จะต้องลงในรายการอ้างอิงด้วย

2.14 การอ้างอิง

การอ้างอิงในการเขียนปฏิญานิพนธ์กำหนดให้อ้างอิงแบบนาม-ปี โดยศึกษาการอ้างอิงใน บทที่ 3 และใช้วิธีการอ้างอิงนั้นตลอดทั้งปฏิญานิพนธ์

2.15 แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจ จะต้องออกแบบหลักการสำรวจด้วยแบบสอบถาม (หารายละเอียดเพิ่มเติมจากหนังสือที่เกี่ยวข้อง) โดยมีการทดลองสำรวจ (Pilot test) และตัวอย่าง แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจจริงจะต้องนำมาแสดงไว้ในส่วนของภาคผนวก (ให้เว้นว่างส่วนที่เป็น ช่องว่างสำหรับการตอบ) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะต้องนำมาสรุปในลักษณะของตาราง หรือ แผนภาพที่สามารถเข้าใจได้ง่ายและไม่เยิ่นเย้อจัดแสดงไว้ในส่วนของเนื้อความหรือในส่วนของ ภาคผนวกก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม โดยไม่ต้องนำเอาแบบสอบถามที่ผู้กรอกตอบทั้งหมดมาลงใน ปฏิญานิพนธ์